

සැදැසවි

ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ ප්‍රකාශනය

මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයන්ගේ
සංගමය
2011 මාර්තු

වෙබ් අඩවිය : www.sendewa.org විද්‍යුත් ලිපිනය : info@cbpa.com

අංක QD/107/News/2011 යටතේ ශ්‍රී ලංකා තැපැල් දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කරන ලදී.

**ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු
විශ්‍රාමික සංගමයේ
වාර්ෂික මහා සභා රැස්වීම**

2011 අප්‍රියෙල් මස 30 වන දින

පැවැත්වෙන

අපගේ වාර්ෂික මහා සභා
රැස්වීම පිළිබඳ විස්තර
දැනටමත් තැපැල් මගින්
ඔබ වෙත දැනුම් දී ඇත.

කෙසේ හෝ වම ලිපිය
ඔබ වෙත නොලැබුණේ නම්
විස්තර සඳහා
ගරු ලේකම්

මානෙල් ජයසේකර මිය
(0112715419, 0777387269)
හෝ ගරු උප භාණ්ඩාගාරික
අයිරා වෙගොඩපොල මිය
(0112581501) අමතන්න.

විධායක කමිටුව

**ANNUAL GENERAL MEETING
OF THE CBSL**

PENSIONERS' ASSOCIATION

The annual general Meeting of
our Association would be held
on the **30th April 2011**, and
all our members have been
already individually informed
of the details. By any chance,
if no information is received
by any member please contact
the Hon. Secretary, Ms. Manel

Jayasekera (0112715419,
0777387269) or Hon.

Assistant Treasurer Ms. Ira
Wegodapola (0112581501)

Executive Committee

අප සංගමයේ වාර්ෂික තෙදින වාර්තාව

සීග්දෑවේ 2010 දෙසැම්බර් කලාපයෙන් අප සාමාජික සාමාජිකාවන් දැනුවත් කළ පරිදි 2011 මාර්තු මස සතරවන දින පෙරවරු 6.30 ට අපි ආරුගම් බේ වාර්තාව ඇරඹුවෙමු. අපගේ සාමාජික සාමාජිකාවෝ හැට පස් දෙනෙක් මෙම වාර්තාවට සහභාගි වූ අතර සුපුරුදු ලෙස බස් රථ දෙකක් ඒ සඳහා යොදා ගනු ලැබිණ. මෙම සුබෝපහෝගී බස් රථ දෙකින් එකක් බම්බලපිටියෙන් ද අනෙක කොළඹ 07 ඔටර්ස් ක්ලබ් අසලින් ද ගමන අරඹා නුගේගොඩ, අවිස්සාවේල්ල, රත්නපුර ආදී නගර පසුකර මොණරාගල හරහා ලාභ්‍රගල පානම පසුකොට දිවයිනේ ගිනිකොණ දිග වෙරළාසන්නයේ වූ ආරුගම්බේ වෙත ළඟා විය.

ඔටර්ස් ක්ලබ්' අසලින් පිටත් වූ බස් රථයෙහි වූ කාර්මික දෝෂයක් නිසා එහි ගමන් ගත් අපගේ සොයුරු සොයුරියන්ට පැය ගණනක් මහ මග ප්‍රමාදවී සිටීමට සිදුවීම ගැන විධායක කමිටුව අතිශයින් කණගාටු වෙයි.

උදේ ආහාරය තම තමන්

විසින්ම සපයා ගත යුතු බව දැනුම් දී තිබුණු හෙයින් බොහෝ දෙනෙකු තම සගයන්ට ද ප්‍රමාණවත් වන පරිදි ආහාර ගෙනැවිත් තිබුණු බව අපි දුටුවෙමු. අප සංගමයේ විසඳමින් සකසාගෙන තිබූ දවල් ආහාරයෙන් අතරමඟදී අපි සප්පායම් වූයෙමු. මෙදින, ආරුගම් බේ වෙත ළඟා වන විට සැදෑ අඳුර පැතිරෙමින් තිබුණු බැවින් අප සඳහා වෙන්කර තිබූ TRI STAR හෝටල් දෙකෙහි වායු සමනය කළ කාමරවලට වී කවුරුත් සරතැස නිවාගන්නට වීමු. සුනාමියෙන් පසුව ආරුගම් බේ වෙරළ දැඩි රළු තත්වයකට පත්ව ඇති හෙයින් ගියවර පාසිකුඩා වෙරළෙහි දී මෙන් ජල ක්‍රීඩා කිරීමට නම් අපට අවස්ථාවක් නොලැබුණි.

මෙදින රාත්‍රියේ ප්‍රතීත ආහාර වේලකින් සප්පායම් වූ අපි දෙවන දිනයේ යම් යම් දේ කිරීමට සැලසුම් කළෙමු. දෙවන දින උදේ ආහාර වේල ද ඔතාගත් අපි එක කණ්ඩායම් කුමන වනෝද්‍යානය කරා ජප් රථ දෙකක් මගින් ඉර පායන්නටත් පෙර පිටත්ව ගියේ කුරුල්ලන් දෑක ගැනීමේ අදහසිනි. මෙහි දී අප

වැඩිපුරම දැක්කේ පිල් විදහාගත්, නොගත් මොණරුන්ය. මේ අතර සීත දේශයන්හි සිට සිය වර්ගයා බෝකිරීම සඳහා අප දිවයිනට වාර්ෂිකව එන විවිධ වර්ගයේ කුරුල්ලන් රැසක් ද දුටුවෙමු. අප දුටු සිවුපා සතුන් අතර මුවන් ද වූ අතර කපටි කමට පරසිදු හිවල් හාමිලා දෙදෙනෙක් ද වූ බව කාටත් මතක ඇත. එන අතරමඟ උඩවලවේ වනෝද්‍යානයේ දී අලි ඇතුන් දුටු අපට මෙහි දී නම් දැකින්නට ලැබුණේ එකම එක දළකාරයෙකි.

කුමන කුරුල්ලන් නරඹා ආපසු එන අතරමඟ අපි කුඩුම්බිගල ආරණ්‍ය සේනාසනය නැරඹීමට ද අමතක නොකළෙමු. තරමක දුෂ්කරතාවයකින් ගල් පඩි නැග නැරඹිය යුතු මේ සේනාසනයේ කඳු බෑවුම්වල පිහිටි ගල් ලෙන්වල භාවනානුයෝගී හික්ෂුන් වහන්සේලා වැඩ වසන බව අපට දැන ගත හැකි විය. දවසකට එක් වේලක් පමණක් වළඳන උන්වහන්සේලා දවල් දානය පිළිගැනීම සඳහා කඳු මුදුනේ පිහිටි කවාකාර දාන ශාලාවට වඩිති. දානය පූජා කරනු ලැබීමෙන් පසුව දාන පාත්‍ර රැගෙන ආපසු සිය භාවනා කුටි වෙත වඩිති. අප එහි යන විට

දාන වේලාව පසුව තිබුණු බැවින් උත්වහන්සේලා දකගැනීමේ අවස්ථාව අපට අහිමි විය.

කුරුල්ලන් හා වෙනත් සතුන් ද නරඹා කුඩිම්බිගල සේනාසනය ද නැරඹූ අප එදින ආපසු 'TRI STAR' කරා එන විට සවස 3.00 ට පමණ විය.

අපගේ එක් කාණ්ඩයක් කුමන ගමනට සහභාගි වූ අතර 41 දෙනෙක් ඓතිහාසික දීඝවාපිය නැරඹීමට ගියහ. තවමත් නටඹුන් තත්වයේම පවතින එකී ඉපැරණි වෛත්‍යය, අළුත්වැඩියා කිරීමට පෙර වූ මිරිසවැටිය සිහිගන්වන බව එහි ගිය ඇතැමෙක් ප්‍රකාශ කළහ.

මේ අතර මේ ගමන් දෙකටම සහභාගි නොවූ සුළු පිරිසක් ආරුගම් බේ අවට පිහිටි කුඩා සිද්ධස්ථාන නැරඹීමෙන් සහ මුහුදු වෙරළේ පහසු ලැබීමෙන් සැහීමට පත් වූහ.

දෙවන දවසේ රාත්‍රියේ ඉතාමත් ආශාවෙන් බලා සිටි සංගීත සන්ධ්‍යාව උදාවිය.

මෙහි දී අපගේ ගීත කෝකිලාව වූ අමිතා මදනායක ප්‍රේක්ෂකයන් ද සහභාගි කරවා ගනිමින් සිය සුමධුර හඬින් අපගේ සංගීත සන්ධ්‍යාව ඔපවත් කළාය. තව

ද අපගේ ලලනාවෝ රැගුමෙන් ද අප පිනවූහ.

සංගීත සන්ධ්‍යාව අවසානයේ අපගේ භාණ්ඩාගාරික ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා සහෝදරයා මේ සංචාරය සාර්ථක කර ගැනීමට හැම අතින්ම ආධාර කළ හැම දෙනාටම සිය හෘදයාංගම ස්තූතිය පළ කළේ අප කවුරුත් වෙනුවෙනි. තවද විශේෂයෙන්ම, ඉතාමත් අඩු මුදලකට අපට TRI STAR නිවාඩු නිකේතනය ලබා දුන් අයිරාංගනී වැගොඩපොල මහත්මියටත් අපගේ සංචාරය සඳහා ආරුගම් බේ යෝජනා කළ අපගේ සභාපති ලෙස්ලි රණසිංහ මහතාටත් ඔහු නොමඳව ස්තූති කළේය.

අවසානයේ අපගේ සාමාජිකයන් වෙනුවෙන් නැඟී සිටි ජයලාල් ජයවර්ධන සොහොයුරා අපගේ සංචාරය සැලසුම් කිරීමෙන් හා එය සාර්ථකත්වය කරා ගෙන ඒමෙන් මහඟු සේවයක් ඉටු කළ ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා ඇතුළු සියළුම විධායක කමිටු සාමාජිකයන්ට විශේෂ ස්තූතිය පුද කළේය.

තෙවන දිනයේ අපගේ ආපසු ගමන ආරම්භ වූයේ පෙරුවරු 8.30 ට පමණය. අතර මග ලාහුගල දී 'මඟුල් මල්' විහාරය නම් පෞරාණික සිද්ධස්ථානය

කට අපි ගියෙමු. වැඩි දෙනෙකු නොදන්නේ වුවද මෙම ස්ථානය දේවී (විහාර මහා) කුමරිය, කාවන්තිස්ස රජ සමඟ සරණ බන්ධනයට ඇතුළත් වූ ස්ථානය බවත් එහෙයින් එය මඟුල් මල් විහාරය නම් වූ බවත් විහාරාධිපති හිමියෝ අප සමඟ පැවසූහ. ලාහුගලින් පිටත් වූ අප ඊළඟට නැවතුනේ 'මාළිගාවිල' නම් ඉපැරණි බෞද්ධ සිද්ධස්ථානයෙහි ය. මෙහි ඉතාමත් පැරණි පිළිම වහන්සේලා දෙනමකි.

විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු කරුණක් නම් අප සාමාජිකයන් ජාති හේද, ආගම් හේද අමතක කොට ලාංකිකයන් වශයෙන් සහෝදරත්වයෙන් බැඳී මේ ස්ථාන නැරඹූ බවයි. අපගේ එක් කතෝලික සාමාජිකාවක් මේ බෞද්ධ සිද්ධස්ථාන දෙකකදීම පින් පෙට්ටියට මුදල් දමනවා පවා අපට දක්නට ලැබුණි.

අපගේ වාරිකාවෙහි දී නොවැළැක්විය හැකි පරිදි මුහුණදීමට සිදු වූ අපහසුතා පිළිබඳව අපි නැවතත් අපගේ සාමාජික සාමාජිකාවන් වෙත අපගේ අතිශය කණගාටුව පළ කරමු.

පද්මා ගුණසේකර

OWED TO THE BANKING DIVISION

During early 1960's in order to keep the 'B' Branch Staff in the Exchange Control Department in jolly spirits Mr. Richard Dwight produced his own handwritten Magazine named "The Recorder" This was very well accepted by the 'B' Branch Staff and not only they enjoyed reading the interesting articles, they too wrote articles above the Branch Staff, their activities & progress. After Richard got transferred to the Head office from Exchange control Mr. Vernon Murugappa became the Editor Mr. Murugappa now lives in England and during his last visit in Sri Lanka he met me and gave me a copy of this "Recorder Magazine".

Having seen the "Recorder" Mr. Lester Peiris gave me some valuable productions of the late 50s and early 60's which were in his possession and appearing below is a witty and tense lines produced by Mr. Kris Pullenayagam and Mr. Buddy Hesse about the Banking Division.

Lal Hettiarachchi

Of the craziest guys that ever did live,
We've the choicest specimens in Banking Div.
The censored version we publish now
The uncensored ones - comment - "WOW"
And in these lines witty and terse
The Banking Div. goes from bad to verse

Boss of our crowd is Mr. S. D. A.
Who is rarely on leave for more than a day,
He's an expert at lengthy discourses,
Especially now that he's stopped smoking Three
Roses,
He knows his work like the palm of his hand,
And makes an ideal "Chief" for our happy band.

Next in command is Mr. K. G.
Who starts off the day by seeing D. G.
His name is synonymous with exchange matters
And his zest for work all but shatters,
He's given up fags and now smokes a pipe,
And often finds time to talk some tripe.

Then comes the "Maestro" HECTOR J.
Who's often mistaken for a bachelor gay,
His exploits in the Bank are well - nigh legion,
They say he's affected in his top - most region,
Though he may be of masculine gender,

'Tis' common knowledge - he never wears a
suspender.

Then we have young "K.S.E."
A new recruit to our company,
Though very small in size - two find,
He has a huge mathematical mind,
He's recently barked on marriage expedition,
We await the arrival of another pocket - edition.

The next of the crowd is young MOHAN T.
Another new-comer to our family,
He is our only Bachelor of Laws,
But he wont be a bachelor long because,
with his wavy hair he looks neat and dapper,
And has quite a reputation for being a "Capper"

SUBRAMANIAM - they call him "Garge"
Is the type who eats at Saraswathie 'Large'
And what's more people say,
He uses Indian Ink to stop going grey,
We like him best when he isn't around,
'Cos we use his desk as a dumping ground.

MANOHARA who is our water-tank champ,
Stayed in one for 12 hours without feeling damp,
His handwriting will put a fowl-scratch to shame
He can't even clearly write his own name,

His biggest headache is the Balance Sheet variations,
This task always gives him serious hallucinations.

Though GEORGE is on the Banking roll,
He spends half his time at the Exchange Control,
To balance the Cash Book is his main intent,
And his chief asset is that he's so silent,
Come 12 o'clock and his work is right,
Then he's ready to shout and fight.

Then comes our "Pappa" old PONNATHURAI,
Who'll wear his coat till his dying day,
His main job of work is to look after stores,
And sharp at 8.30 the 'Red line' he draws,
When he returns from Jaffna people say,
They hope there's a small 'Ponna' on the way.

KINGSLEY thinks talking filth is a crime,
Though he loves hearing it all the time,
He thinks that SEX is a terrible word,
That shouldn't be either spoken or heard,
But yet though SEX he does abhor
He indulges in it all the more.

Knowing ASHLEY one could never tell,
That his other name is Emmanuel,
He's an ardent nationalist - supports Phillip too,
And has intimate connections with Aubrey Weimen's
Zoo,
When he talks he yells for all to hear
This last line has been censored we fear.

WIJESIRI NANAYAKKARA does not always shirk,
In fact he occasionally does some work,
But after hours just watch him go,
Adding to his overtime score,
To obtain a patent is his intention,
On his 'Permanently - creased - trouser' invention.

The clown in our crowd is young ROLAND, stout,
Who rarely does anything else but shout,
However he sometimes settles down to work,
And then behaves like a model clerk,
He is well known for spreading a rumour.

B. DAVID is our Clearing House man,
Who will put an 'all-on' whenever he can,
He's a glutton for work when there is work to be
done,
But when its over he's a devil for fun,
In controlling the Clearing, though small of frame,
He can be a "Goliath" though David's his name.

T.S.M. JAMION is our typist clerk,
Who's always willing to do more work,
Muslims are butchers - of this he seems proud,
For he's the biggest 'Bull Agent' in our crowd,
He now handles payments to the U.A.R.,
And we hence run the risk of another war.

SAM SILVA is our 'P.M.G.'
He posts our letters 'stamp - duty - free',
He started life as a cashier,
And it's said that then he was flashier,
He often falls ill and for a week he's 'off-colour',
His absence being covered by a Vedarala.

RANASINHA is our 'China' man,
He's also an ardent racing fan,
He's proud of his car which is a D.K.W.,
And is also proud he's Sir Arthur's nephew,
He's a very quiet man of that there's no doubt,
In fact you don't know whether he's in or out.

C.E.M. PERERA of 3rd M. P. fame,
Keeps hearing voices shouting his name,
It's said that in the Ex. Co. he'll move a motion,
To ensure that this year he will get his promotion,
He loves to draw a shapely wench,
Moreover, He's a man of letters-French.

KANAGALINGAM's very nice guy,
Except that he is awfully shy,
He's madly in love with a girl we know,
But he doesn't know how to tell her so,
He's developing a 'pot' in front we hear,
Probably to compensate for his rear.

THURAISINGHAM wants it clearly stated,
That it isn't that he is frustrated,
He says it's because he isn't fated,
To fall in love - and be mated,
To Secretariat he goes - for him it's a thrill,
Away from a CLIFF and close to a HILL.

Next we come to RICHARD DWIGHT,
He may not appear exceptionally bright,
But watch him at the batting crease,
Hitting fours with the greatest ease,
He left his heart at Exchange Control,
Here's wishing him 'LUCK' in attaining his goal.

Then we have RAJAPAKSE, DUDLEY,
Who came over here from the E.C.D.,
He is studying for his A.I.B.
A qualified banker he aims to be,
In his exam we wish him all luck,
And we only hope that he won't get stuck.

It isn't that PREMATILLEKE's lazy,
He merely likes to take things easy,
A short while ago he was in a fix,
With an overloaded appendix,
He's punctual at office every day,
'Cos he stays just across at the Y.M.C.A.

Then we have young MUNIDASA,
Who is our expert on Swabasha,
He came over here to help us translate,
But in current accounts he has met his fate,
He's a B.Sc. (Econ-ner) we understand,
The 'Professor' of our happy band.

We have FERNANDO - C.H.V.,
The most senior of our Stenos three,
His work is normally nice and neat,
Until he types the Balance Sheet,
This job obviously gives him the shakes,
Judging by the mistakes he makes.

Next is EXMON. A. K. D.
Another of our Stenos three,

He is quite efficient - although,
He once wrote to Mr. Bastian & Co.
He is the youngest of our fold,
Just a babe - 21 years old.

ZAVAHIR - the last of our stenos three,
An extremely quiet man is he,
Perhaps he's shocked by the impropriety,
of the language used in our Society,
He is one of those stenos who
Dislikes being dictated to

KRIS is the owner of a car,
That can sometimes go at 30 miles per hour,
He 'caps' he 'flirts' - his life is a whirl,
Searching for his ideal girl,
He thinks he looks kind of cute,
With his beard and his shirts of coloured jute.

One can write a lengthy essay
About the lengthy BUDDY HESSE,
Head and shoulders above the rest,
In arguments he always comes out best,
He amuses us with his ability and "verse-atility"
And spicy' yarns (as tall as he) are his speciality.

We do not pretend to be Shelleys or Keats,
So we cannot emulate their poetic feats,
Odes to Urns & Nightingales we fear,
Are completely and utterly beyond our sphere,
But if you've got some fun out of this,
That's all we want

BUDDY & KRIS

P.S.

If a charge for libel you wish to make,
Putting it mildly - go jump in the Beire Lake

N. L. ABEWARDANA (1959-1976)

It is a noble gesture indeed to recollect the fond memories and impressions left behind by someone who had created a legacy of goodwill in the Nineteen sixties and Seventies. I am referring to none other than affable and genial N. L. Abeyawardana whom we fondly called "Abey". His untimely and extremely tragic as well as accidental demise at a comparatively young age snatched away an able officer from our institution who otherwise with his extraordinary abilities would have definitely mustered sufficient acumen to make a landmark contribution, rising to the top as a ranker in the Bank. He walked in to the Bank to the rank of a cashier straight from his school, the famous Wesley College, Colombo where he studied in the English medium in a westernized atmosphere. His copious talents in his grasp of English, Sinhala and other oriental languages such as Pali and Sanskrit which he had gathered from his close

association with the Abeysinhatamaya Temple of Narahenpita adjacent to his residence, was remarkable. This received due recognition, as the Bank without wasting time deployed him in the official language Division newly set up in 1960 to align with the Government Policy to work in accordance with the new language policy. Translation from English to Sinhala and from Sinhala to English were the main tasks initially assigned to this Division. Abey quickly mastered the art and represented a walking glossary of technical terms coined by the Official Language Department of the Government. Born bred and educated in the Metropolitan, Abey's flair to respect the new Language Policy, speaks volumes. We peers always took refuge in him to discern and clarify a knotty point in much demanding translation exercises of those high flown official documents and letters. At the same time he displayed no reservation in helping others who beseeched his help to get a private

translation edited or a fresh draft drawn, involving intricate subject matter either in English or in Sinhala which he readily acquiesced. Never did he expect any return or ingratiating for the favour done.

I am privileged to mention here that Abey, Kari (K.A.D.P. Kariyapperuma) and myself who happened to work in this new Division developed such a strong friendship, I am unable in hindsight to count a single day in attendance in the office, when at the end of day's work didn't stroll together as a permanent trio for a cup of tea and a chat at the Fort YMCA cafeteria where we were engrossed in discussing various subjects. Abey's knowledge and enlightened views on diverse matters enthralled us immensely. His reputation as an excellent scholar in translations into English brought many a colleagues closer to him seeking his assistance in their personal translation requirement frequently. He never disappointed

any one of them. Abey never sought special recognition in this matter or took pride in his exceptional talents. These characteristics and numerous other virtues in him in turn won an array of friends and well wishers and we as close friends were proud of him.

The rapport which he cultivated with the colleagues in the Division attending to Tamil translations was electrifying because with his knowledge on many Tamil words and their usage he was able to compare how similarities existed between Tamil and Sinhala languages. Such interesting dialogues exhibited his capacity to build strong bondage and abridge ties closer together with all groups of strata in the Bank, many examples of which could be cited here, but space constraints impose restrictions for such an exercise. However I am sure many of them now enjoying the bliss of retirement who knew him would appreciate this memory.

SOME PAST MEMORIES - 2

When I took up duties as Assistant Secretary (Administration) (AS/A), the Secretary was Mr. S. E. P. Jansz and Deputy Secretary was Mr. E. Eramudugolla. My fellow Assistant Secretaries were Messrs. T. G. Punchiappuhamy, Dr. Rajanayagam, J. B. C. Fernando and T. Jehoratnam.

At that time in the early 60s, some of the duties of AS/A included overseeing the issue of Railway Warrants, Season Tickets, Scholarships and Allowances to Bank employees, Travelling Allowances for travel abroad and locally by Bank employees, transmission, encoding and decoding of cables. Every office day early morning, the first duty was the supervision of the opening and distribution of mail addressed to all sections of the Central Bank.

The mails room was housed on the first floor of Hemas Building. This floor was well partitioned (wood and glass) and it housed the office of the Governor, Deputy Governor, Assistants to the Governor and some other senior officers.

The mails section, when I was AS/A comprised Nimal Mapagunaratna and AG K. Perera and we were a very friendly unit. The Secretary to the Governor was Mr. R. D. K. J. Arthanayaka whose office was immediately opposite the mails room. Mr. Arthanayaka, a friendly and cheerful officer, also oversaw the mails operation as there were letters addressed to the Governor and other Senior Officers.

Several other officers worked for the Senior officers housed on the first floor. One of them was Mr. Ekanayaka. He worked for Mr. William Tennakoon, the then Deputy Governor. Whenever Mr. Ekanayaka had some time hanging on his hands he would pop into the mail room for a chat

with the three of us. One day Mr. Ekanayaka came in with the most doleful look on his face. It was fairly early in the working day and a peculiar smell of kerosene followed him into the room. Mr. Mapagunaratna asked him what was wrong. He burst out "Aney, see when I come for work I have to get up very early and my kids are sleeping. When I go home it is so late, that then too they are sleeping. What is worse, when I come running to the Railway Station so early in the morning, all the dogs in the place start barking and sometimes running after me. Today as I left home I applied some oil on my head and as I ran realized that I had taken the wrong bottle and applied kerosene oil. After coming to office I washed my head to get the smell off, but it just won't go away !"

Mr. Arthanayaka also walked in to inquire about the pervading smell of kerosene. We all had a good chuckle at poor Mr. Ekanayaka's expense.

Mr. Ekanayaka's running to the station was explained by the fact that he lived all the way in Alawwa and commuted daily by train !

Mirani Perera

P.S.

In the article 'Some Past Memories' appearing in the December issue, the printers devil had crept in and the last paragraph had got rather 'sandwiched'. It should have read as follows:

"After that stunning piece of news not much work was done that day. The following day we heard the sad news that the Hon. Prime Minister, who had been shot, had passed away."

S. Milani Perera

සදුන් විජේසේන කලාකරුවාණෙනි....

කලාකරුවෙකුට උපහාරය	පිණිස
කවියක් ලියන්නට ගත් අපමණ	වෙහෙස
දස්කම් ඔහු වෙතින් දුටු වනනුයේ	කෙලෙස
අසරණ වුණා කවිකම නොසිතූ	විලස

කලාකෙත සුවඳවත් කරමින් මුල්	ඇදුනු
සඳුන් රුකකි නොසිදෙන සුවඳින්	පිරුනු
අඩ සියවසකට ලංකරලා ඇත	බැඳුනු
දස්කම් මවා පෑවා ඔහු සිත්	ඇලුනු

මුතුවත් දසන් අතරින් හසරැලි	නඟන
තිරහංකාර, ගුණමකුකම්	නොහඳුනන
මානව දයාවට හඳු දොරගුළු	ඇරුන
ලෙන්ගතුචුනා, කවදත්, කාටත්,	කොතැන

සඳුන්, සඳුන්මය කැපුවත් කොයි	අතට
සඳුන් විජේසිරිමය අදටත්...	සැමට
විනිමය පාලනය මහ බැංකුව	තුළට
සීමා කළා ඔහු ඒවා නැත..	පිටට

වේදිකාව, සිනමාව ද, පොඩි	තිරය
දස්කම් මගින් කෙරුවා සැම	දිග්විජය
'රංගනයම' නොවේ ඔහුගේ	වපසරිය
ලේඛන කලාව ද ගායනය ද	ඔපය

"ගෝවේ" රඟන විට සමුදුර...	දේවියට
"සොල්දාදුවාණෙනි ලන්දේසි" ආ	මෙරට
අදහනු නොහැකි ලෙස පණ දෙයි	වර්තයට
හැකියාවේ නම් නෑ හිඬසක්	හැබෑවට

කාලය, වෙහෙස නොබලා අදටත්	රටම
සනසන්නට කලාවට කැපවෙයි	තවම
සොඳුරුම කලාකරුවාණෙනි කවි	කුසුම
උපහාරයකි හඳු පත්ලෙන්මය...	පිදුම

ලතා දයාවංශ

මහක ලොවට වඩින කුමාරී

සරසවියේ ලිය ගොවුචල මල් පාවෙන	පවනැල්ලයි
මඳහස ලන සොඳුරු ලඳුන් සතුට බෙදන	ඕවිල්ලයි
දෙසුම් දෙසන දෙසුම් හලක නිවිහී ගිය	සැනහිල්ලයි
ඔබේ සුනිල් දූස සොයන මහද සලන	කැළඹිල්ලයි

අත රටක සිහින මවන දූත වුවන රැඳුන	ලියේ
මත රටක සල්තුර යට දූස අහස රැඳුන	ලියේ
ගීත ගයන කෝකිල හඬ ඔබ ඇසුවද සොඳුරු	ලියේ
මා සසලය ඔබ නිසලය අද නිහඬව මන්ද	ලියේ

කන්ද කපා පායන සඳ එළිය කරන	වෙල් යායයි
ලන්ද දිගේ එන පවනැලි සලිඟ කරන	සිතුවලියයි
ඉද්ද සමන් මල් සෙවනැලි සිහිල සදන සිලි	සිලියයි
නින්ද නොයන රෑ යාමේ සිහින මවන හද	නලියයි

අවන් හලේ දොර අබියස දූස සලන	කුමාරියේ
ගිමන් හලේ කවුළුව ළඟ දූත වනන	කුමාරියේ
සඳලුතලේ පියගැට පෙල සෙමින් බසින	කුමාරියේ
ගමන් කළේ ඇයි තනිවම හතික එන්න	කුමාරියේ

අතීතයේ එක් යුගයක නෙත් බිඟුහල	කුමාරියේ
අනන්තයේ සෝක සුසුම් පාවෙන සඳ	කුමාරියේ
තුෂාරයේ සඳ කිරණින් සිතුවම් කළ	කුමාරියේ
මහක ලොවේ කවුළු දොරින් වඩිනු මැනවි	කුමාරියේ

දබ්බැද්දේ දුල්මන් පිරිස්

කාන්තා දිනයට....

දක්බර කවකි ඉතිහාසය	ගැහැණුන්ගේ
ඇය වහලියක් විය සැමදා	පිරිමින්ගේ
ඒ බැමි යදම් බින්දේ මුලදීම	ඇයගේ
බුදු හිමියනුයි ඒ පෙළහර කළේ	අපගේ

ගැහැණිය නොවෙද? හැමවිට අම්මා	නිවසේ
විටෙකදී මිතුරියකි සොහොයුරියකි	පියසේ
බිරිඳක් වුණොත් මේ ගැහැණියමයි	සඳුසේ
ඇයගෙන් තොර ලොවක් සිතියැ හැකිද?	කෙලෙසේ

හරි නිදහසක් නැත අදටත්	ගැහැණියට
කෙළිබඩුවක්ය ඇය බේබදු	සැමියනට
හැම දක් කරදරම විඳගෙන යස	රඟට
ඇය හොඳ මවක් විය සැමදා	දරුවනට

හැම තැනකදීම පිරිමින් හා කරට	කර
වැඩකළ හැකිය ගැහැණියකට උරෙන්	උර
ඉතිහාසය දිගැර බැලුවොත් වරින්	වර
ඇය හොඳ පාලිකාවක් වී ඇත නොයෙක්	වර

සෝමා වෙහෙර මහ දේවිය වගේ	කතුන්
ඉතිහාසයේ ඇත ලියැවී ඉතා	හොඳින්
වැඩි ඇතකට නොගියත් මතකයෙන්	සිතීන්
ලොව මුල් අගමැතිනියත් බිහිවිය අපේ	රටෙන්

ගැහැණිය කියන්නේ සුදු මුදු	කුසුමක්ය
සුවිනිතය පුඳු බොළඳය	පියකරය
කරුණා දයා ඉවසීමෙන්	පොහොසත්ය
මුළු ලෝකයට ලස්සන දෙන්නෙන්	ඇයය

දිනයක් කතුන් සමරන්නට වෙන්	කෙරුවන්
ඇතිවෙද දිනයක් පමණක් ඇය	සැමරුවහොත්
මුළු ලොව සියළු පිරිමින් ඒ ගැන	සිතුවොත්
වරදක් පෙනෙනවද වසරම වෙන්	කෙරුවොත්

ලතා දයාවංශ

කතා කරම් මුහුදුට “ආරුගම් බේ”

නිසලයි දියඹ රැස එළිවන
රැල්ල බිඳෙයි වෙරළේ හොඳ
තිබුණත් පෙණ කැටි ලස්සන
නොපණත් සිතක් එයි නුඹ කළ

තුරාවට
ලතාවට
සුදු පාට
විනාසෙට

මරු ටික ඇදෙයි දියඹට හඬ
පීවත් කරයි දරු පරපුර
ආවත් සුළඟ නපුරෙකු සේ
සසල නොවෙත් මෙත් කරුණා

නගාගෙන
නිනාවෙන
රවාගෙන
දරාගෙන

නිමිදිරි සුළඟෙ සිහිලස ගත
පොල් රූප්පාව හෙමිනිට ඔහෙ
අරුණලු නිරුගෙ රැස් දියමත
යන්නට වෙලා ඉන්නට නිත

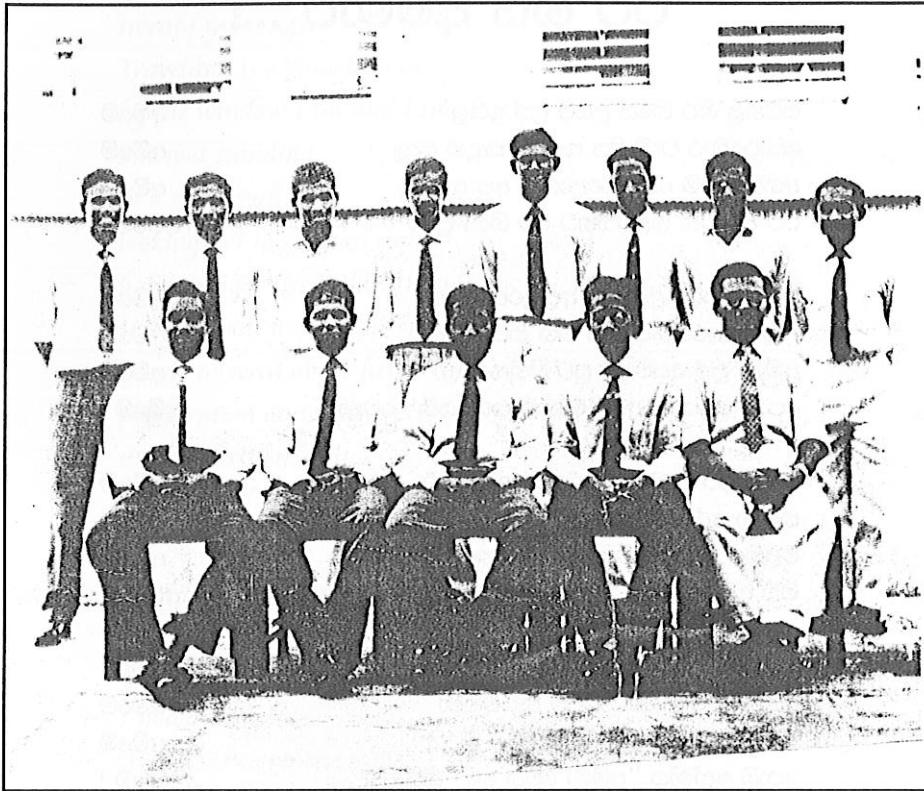
වෙලනාට
වැනුනාට
වැටුනාට
තිබුණාට

දිසවාපියෙන් බුදු බණ
විහාර මහ දේවිය නුඹ
මාලිගා විලේ තේපස
හෝ ගා කියන්නේ මෙත් බෝසතු

ඇසුනාද
ගෙනාවද
දැනුනාද
ගුණද

ආර් ප්‍රනාන්දු

1960
STAFF OF BRANCH 'G' - EXCHANGE CONTROL DEPT.
ECHELON SQUARE, FORT

From L/R - Standing

B. A. D. Wijewardena, W. R. Seneviratne, G. Atapattu, T. A. N. Sally, A. D. W. Jayasekara, S. Ratnam,
 K. L. D. P. D. Jayatileka and Nimal Mapa Gunaratne

Seated

G. B. Jayasuriya, R. A. D. K. Karunaratne, C. D. Wimalasuriya, D. Wickremasinghe, J. N. Hassim

Most of these members are no more with us.

අප අතරින් විශේෂවූහ

Obituaries

1. එන්. ආර්. කේ. රත්පිත්	(3540)
2. ලයනල් ජයවර්ධන	(556)
3. ලලිත් ද සිල්වා	(417)

1. N. R. K. Ranjith	(3540)
2. Lionel Jayawardena	(556)
3. Lalith de Silva	(417)

රට ගිය අම්මාට ...!

සමනල ගිර හිසේ උසට දුක් ඉහිලූ	අම්මේ
සොරබොර වැව් දිය තරමට කඳුළු සැලූ	අම්මේ
අගහිඟකම් බොදිබැඳගෙන අප හැඩවූ	අම්මේ
රට දුරුවන් නළුවන්නට රට ගියා ද	අම්මේ !

සුවඳ ගෙනා උණුසුම අද දුරස්වෙලා	අම්මේ
අකුරු කරන්නට ගිය මඟ හරස්වෙලා	අම්මේ
අම්මා දුක් සෙවනේ සුව සිහිනවෙලා	අම්මේ
පොඩි දෝණිය අද "මහ ගැහැණියක" වෙලා	අම්මේ !

ගේ දොර වැඩපල හේනේ හා කුඹුරේ	අම්මේ
කරනා දේ නිම නැතිමුත් නිමක් නොමැත	අම්මේ
මළහිරු බැස නව අරුණාළු නැග එනතුරු	අම්මේ
ඔබ දැකිනා බොඳ සිහිනය අප වටකොට	අම්මේ !

ලිප ගිනි දැල් නෑ හරියට ඇවිලෙන්නේ	අම්මේ
දෙනුන් වේල බත බෙරවී හඬවනවා	අම්මේ
"රස නෑ" කියමින් මල්ලී දබර කරයි	අම්මේ
පොඩි දෝණිය "අම්මා වෙනු නෑ" කිසිදා	අම්මේ !

ගොම්මන් යාමයෙ ගෙදරට එන තාත්ත	අම්මේ
නිහඬවෙලා පාලු ඇදේ සුසුම් හෙලයි	අම්මේ
ගුලිව නිදයි මල්ලී ගෝනියක් ඔතා	අම්මේ
නෑ මට වාවන්නෙ, කොහොම ඉවසන්නද	අම්මේ !

කැකුළු මල් තලා වනයන මිනිසුන් මැද	අම්මේ
රකුසු ඇස් වසා කෙළෙසක සැඟවෙන්නද	අම්මේ
සතරවරම් දෙවියෝවත් රැකදේවිද	අම්මේ
අම්මේ මං දුක කියන්නෙ කාටද අපෙ	අම්මේ !

මාකොල ප්‍රේමා වන්දන

I wonder where she is today

I was in India
 twenty years ago.
 Travelling in a crowded bus
 by the window I sat and I saw her.
 She was standing
 in a torn frock
 looking not more than eight
 holding tight her father's hand.
 Insignificant among the crowd,
 people towered above her
 perspiration dotted her face
 sadness written on it.
 I looked at her.
 She looked at me.
 Her language I did not know
 but I understood her
 She understood me
 I nodded my head
 closer and closer she came.
 On my Lap, I kept her.
 In minutes she was sleeping
 resting her head on my shoulder
 displaying a broken plastic bangle on her hand.
 contentment was written on her face.
 Eight kilometers seemed so close
 when my friends called me.
 We had reached our destination.
 Reluctantly, I laid her on the seat still sleeping.
 And I wished my bus journey
 was longer, for just once.

Yvonne Amarasekera

සෛනෙහස

කමල මධු විතක බිඟු පහස රඳවා තියා
 තඹුරු වන සලිත මද පවන පාවී ගියා
 මල් යාය හිනැහී තියා
 කුරුලු සෛනෙහසක ආදරය උතුරා ගියා

අපි අපේම වී සිටි ඒ කාලේ
 සඳු තරයී විලස බැඳී සිත් ආලේ
 නුඹ නුඹේම වී යලි අද දවසේ
 දුක් සුසුම් නැගෙයි හදතුළ රහසේ

මා ලැබූ සම්පත නුඹේ කියා
 තනිවම ඔලොගුව හිසේ තියා
 මහගිරිදඹ පසුකර ලන්නට
 "සෛනෙහස" උදුරා අරන් ගියා
 ආ විසල් මග කටු කොහොල් අවුරා තියා

සිත තුළ දුක කැන්දා හදවත ඉකිබින්නදා
 මමය මගේය කියනා නුඹේ හඬ
 මා සවනත රැවිපිළි රැවි දන්නා
 නොපසිඳි පැනයක මා පැටලී උන්නා

නුඹ නුඹේම ද මම මගේම ද
 අය නුඹේම පමණ ද බුදුබණ නැසිද
 මවිපදවිය ලද මමයි ඇගෙ අම්මා

සෛනෙහස නැත නිම්මා
 කිරි සුවඳයි අම්මා

කී. එච්. ඒ. දැනගැන

සොබාදම් නුවණ

සන්නාලියක පිහවනු දුටුවන්ගෙ
 හැඩ වැඩ කොට ඇඳුම් නුවණින් සැරසූ
 සොබා දම කෙලෙස යම් වූ නුවණකින්
 ලැබ දේ මල්වලට මේ හැඩ පැහැය
 ඇස
 ලෙස
 මිස
 යස

නෙත් පල දෙමින නෙක සතුනට කෘමින්
 අත් කෙරු මහඟු පල ලොව පා
 සිත් හා රූප එක් කොට දිවි
 හිමි නැත ඇගෙ නුවණ පෑ නෙක
 හට
 ලස්සනට
 පැවතුමට
 උපායට

පෙල ගැසී ගොම්මනේ සමගින
 පල වැල සොයා බොහො දුර කර
 වල දින රැ ඇඳුණේ ශබ්දෙන් දැකුම්
 පල කෙරු එහි නුවණ වඩුලෝ
 පියාසර
 පියාසර
 කර
 හිසාවර

දිලිසෙන තරු ලෙසට හිමි හිමි රැ
 එලිගෙන කණ මැදිරි දිලි දිලි යයි
 එලෙසින එලි අරන් මත්සයො වෙත්
 වලකන ලෙසට ගනදුර අති එහි
 අඹරේ
 අඳුරේ
 සයුරේ
 ගැඹරේ

පියාසර සුරු බමින් දස්කම් පෑ
 පාවෙන සිරය ඔබ ඉහල වූ අහස්
 කානෙන් ලදිද ඔය තියුණු ඇස
 මහ උඩ ඉඳුන් ගොදුරට එනු වී
 උකුස
 කුස
 සකස
 රකුස

මහ ගස මහ සතා වනමුත් වැඩුන
 බිහිවෙයි සෛලෙකින් නොපෙනෙන තරමේ
 එහි ඇත පිඹුරුපත් එම ප්‍රාණියා
 විහිදුන් වැඩෙනු සියුමින් ඇති
 විට
 සිට
 හට
 සැලැස්මට

මා හැඟි අගය මෙන් විශ්වයෙ අපරි
 අව දිය දැනුම ලද පීවය පැතිර
 එම දිවි රකින යුතු පෙනුමෙන් අදුර
 සොබාදම් මනා නුවණකි දිසි හතර
 මින
 ඇත
 හිත
 අත

උදම් සිතින් අප දිවි සරු කරන
 අගයන් නෙමුව අපි නිරතුරු මිනිස්
 පීවය තනා එය රැකි විසඳුමින්
 සොබාදම් නුවණ කොතරම් දැයි සිතනු
 ගැන
 නැණ
 පැන
 මැන

ඩබ්. ඩී. ඒ. ටේමන්ඩ්

සැඳෑ සිතිවිලි

පිපුණා කුසුමන් සුවඳ විනිදයි මිදුල දොරකඩ පිවිච
 වර්ග ගියක මිහිර ගෙනදෙයි නැගෙන ඇතින් කොවුල්
 හමන මදනල ගතෙහි දැවටෙයි මදින් මද මල් සුවඳ
 අසිරිමත් බව සිතට ගෙනදෙයි සැනසුමක් හැන්දෑ

ගොමුවේ
 රාවේ
 මුසුවේ
 වෙලාවේ

බවුන් වඩමින් කෙලෙස් අඳුරින් මිදෙන්නට මා වෙර
 එවන් විටෙකත් මෙවන් සිතිවිලි ඇයි ද මා සිත වෙලා
 යොවුන් සුරතල් වදන් මුවගට නැගුණ කාලය සිතට
 එවන් කලකට සිතින් නැවතත් ඇයි ද මා එහි රැගෙන

දුරන්නේ
 ගන්නේ
 එන්නේ
 යන්නේ

ගෙවූ කාලය බැංකු මහ නිවහනේ සැබවින්
 සෙවූ මුදලින් නිමැවූ ඇඳුමින් යොවුන් ගත හරි
 කියූ අය වැඩි දෙනාගේ හෙත් අහේ සදහට
 ලැබූ ප්‍රතිඵල බවේ අනිසක බෝම්බය හරි

වමන්කාරය
 අලංකාරය
 නිලංකාරය
 බයංකාරය

සංස්කෘතියට බොදු මඟට හා කලාවට කළ මහඟු
 ක්‍රිකට් ගැසුමට දැල් පන්දුවට පෑව දස්කම්වල
 සේවයට මෙන් ' සමාගම් වැඩවලට දැක්වූ නිපුණ
 බෝම්බයකට යටව ගිය හැටි අපේ සොහොයුරු කැලගෙ

සේවය
 නිමාවය
 තාවය
 පීවය

මිදුල කොණකින් සැඳුණ බංකුව මතෙහි කාලය ගෙවෙන
 සිතට ගෙනදුන් මිහිර විශැකී ගියා සුළුගට හමන
 අඳුර හෙමිහිට මටත් නොදැනී පැතිරිලා ඇති බෙවෙකි
 අහේ මාරය මාද රහසින් අරන් පලයන් මෙවන්

මොහොතේ
 වෙනතේ
 දසතේ
 මොහොතේ

හිරු ද සැඟවී අඳුර පැතිරී ලොවම අඳුරට යන
 මිහිර සියොතුන් ගි නිමාවී මහ මුහුණු හඬ නැගුණු
 හැඟුණු සිතිවිලි ගෙවෙන විට කල් ගෙවන්නේ මා
 බැඳුණි නිතැතින් මෙවන් කවකට මං මුලා වී සිටින

වෙලාවක
 වේලෙක
 හුදුකලාවක
 මොහොතක

ලීලා ජනදාස

මා විසින් මෙසේ දැක්නා ලදී...

පෙර කල්පයකදී ගිලෙන නැවකින්
 පුතෙක් තම මව, පිට මත තබාගෙන
 මහ සයුරේ රළ බිඳීමින් පිහිනා
 මව සමග පා තැබුවේ ගොඩබිමක
 "නුඹ බුදු වෙනවා, මගෙ පුතේ" කියා
 ඒ මව පැතුමක් පැතුවා...

දීපංකර බුදුන් දවස
 ඒ තරුණයා යළි ඉපිද
 සුමේධ නම් තවුසකු වී
 බුදුන් වහින මඟ මඩ වලක වැතිර
 තම පිට මත වඩින්නැයි පැවසීය.
 මොහු කවරකුදැයි සෙවුමට
 අන් බවයන් බුදු නැණින් දුටු බුදුහු
 "මතු ගෞතම නමින් බුදු වන්නේය..."
 යනුවෙන් නියත විවරණ දුන් සේක...

සාරා සංඛ්‍ය කල්ප ලක්ෂයක්
 පෙරැම් දහම් පිරුෂ බෝසතාණෝ
 බුදු බවම පතා ඒ වෙසක් මහේ
 ගයාවේ ඇසතු රුක් සෙවනේ හිඳ
 "මගෙ සම්, මස්, නහර, ඇට, ඇට මිදුළු"
 වියළී ගියත් මම නොනැගිටින්නෙමි.
 බුදු වෙමි අන් සත්වයන් ද ඵතෙර ලමි' යි
 අදිටතෙන් විරයෙන් බවුන් වඩා
 දස මර සෙන් නසා කෙළෙසුන් නසා
 වෙසක් පොහෝ දින අලුයම් යාමේ
 සම්මා සම්බෝධිය දිනු සේක...

"අනේක ජාති සංසාර..." යනාදි වශයෙන්
 බුදුහු උදන් අනා වදාළ සේක.
 ... යළි යළිත් සසර ඉපදීම දුකකි.
 උපතේ ගෙය තැනූ තණ්හා වඩුවා
 සොයමින් බව ගණන් ගෙවා දුටුවෙමි.
 වඩුවා ගෙයි ඇලීම් පරාල නසා
 බැඳීම් කැණී මඬල සුණු විසුණු කළෙමි
 මසිත නිවනට පිවිස ඇත යළි මට
 ගෙයක් තැනිය නොහැකිය වඩුව, ඔබට...

දිනු බුදු නැණින්, පීති පුමෝදෙන්
 සවනක් බුදු රැස් විහිදෙන
 බුද්ධ මහිමය, ගයාවේ අසිරිය
 දැකුමට, අහසේ දිලෙමින් රැස්වූ
 දෙවි බඹ පිරිස් අපමණ සතුටු වී
 පරසතු මදාරා මල් වැස්සකින්
 සිද්ධාර්ථ ගෞතම බුදු රදනට
 පුද සත්කාර කොට වැඳ නැමදුහ...

වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර
 ලොව්තුරා බුදුන් දිනු ඒ මොහොත
 වෙසක් පොහෝ රැයේ දුටුවෙමි.
 පන්සාලිස් වසක් දඹදිව ඇවිද
 දෙසන ලද දහම් ඇසුවෙමි
 අර් අටහි මගෙහි යන නුවණැතියෝ
 සසර බැම් බිඳ ඵතෙර වෙති
 පවෙහි ඇලෙන අනුවණයෝ
 යළි යළිත් ඉපිද සයුරේ හිලිහෙති.
 බුදු දහම නොනැසෙයි මා සිටින තුරු
 සිසිල් රැසින් බුදුන් පුදා
 සැනසුවා සුපුන් සැය මම.

සුභද්‍රා ජයසිංහ

Spread the word and save someone's life.

extract from Doug Copp's article on the : 'triangle of life'

My name is Doug Copp. I am the Rescue Chief and Disaster Manager of the American Rescue Team International (ARTI), the world's most experienced rescue team. The information in this article will save lives in an earthquake.

I have crawled inside 875 collapsed buildings, worked with rescue teams from 60 countries, founded rescue teams in several countries, and I am a member of many rescue teams from many countries.

I was the United Nations expert in Disaster Mitigation for two years. I have worked at every major disaster in the world since 1985, except for simultaneous disasters.

The first building I ever crawled inside of was a school in Mexico city during the 1985 earthquake. Every child was under its desk. Every child was crushed to the thickness of their bones. They could have survived by lying down next to their desks in the aisles. It was obscene, unnecessary and I wondered why the children were not in the aisles. I didn't at the time know that the

children were told to hide under something. I am amazed that even today schools are still using the ? Duck and Cover ? instructions - telling the children to squat under their desks with their heads bowed and covered with their hands. This was the technique used in the Mexico City school.

Simply stated, when buildings collapse, the weight of the ceilings falling upon the objects or furniture inside crushes these objects, leaving a space or void next to them. This space is what I call the 'triangle of life'. The larger the object, the stronger, the less it will compact. The less the object compacts, the larger the void, the greater the probability that the person who is using this void for safety will not be injured. The next time you watch collapsed buildings, on television, count the 'triangles' you see formed. They are everywhere. It is the most common shape, you will see, in a collapsed building.

TIPS FOR EARTHQUAKE SAFETY

1. Almost everyone who simply 'ducks and covers' when buildings collapse ARE CRUSHED TO DEATH.

People who get under objects, like desks or cars, are crushed.

2. Cats, dogs and babies often naturally curl up in the fetal position. You should too in an earthquake. It is a natural safety / survival instinct. That position helps you survive in a smaller void. Get next to an object, next to a sofa, next to a large bulky object that will compress slightly but leave a void next to it.
3. Wooden buildings are the safest type of construction to be in during an earthquake. Wood is flexible and moves with the force of the earthquake. If the wooden building does collapse, large survival voids are created. Also, the wooden building has less concentrated, crushing weight. Brick buildings will break into individual bricks. Bricks will cause many injuries but less squashed bodies than concrete slabs. Concrete slab buildings are the most dangerous during an earthquake.
4. If you are in bed during the night and an earthquake occurs, simply roll off the bed. A safe void will exist around the bed. Hotels can achieve a much greater survival rate in earthquakes, simply by posting a sign on the back of the door of every room telling occupants to lie down on the floor, next to the bottom of the bed during an earthquake.

5. If an earthquake happens and you cannot easily escape by getting out the door or window, then lie down and curl u in the fetal position next to a sofa, or large chair.
 6. Almost everyone who gets under a doorway when buildings collapse is killed. How? If you stand under a doorway and the doorjamb falls forward or backward you will be crushed by the ceiling above. If the door jam falls sideways you will be cut in half by the doorway. In either case, you will be killed !
 7. Never go to the stairs. The stairs have a different 'moment of frequency (they swing separately from the main part of the building continuously bump into each other until structural failure of the stairs takes place. The people who get on stairs before they fail are chopped up by the stair treads ? horribly mutilated. Even if the building doesn't collapse, stay away from the stairs. The stairs are a likely part of the building to be damaged. Even if the stairs are not collapsed by the earthquake, they may collapse later when overloaded by fleeing people. They should always be checked for safety, even when the rest of the building is not damaged.
 8. Get near the outer walls of buildings or outside of them if possible - it is much better to be near the outside of the building rather than the interior. The farther inside you are from the outside perimeter of the building the greater the probability that your escape route will be blocked.
 9. People inside of their vehicles are crushed when the road above falls in an earthquake and crushes their vehicles; which is exactly what happened with the slabs between the decks of the Nimitz Freeway. The victims of the San Francisco earthquake all stayed inside of their vehicles. They were all killed. They could have easily survived by getting out and lying in the fetal position next to their vehicles. Everyone killed would have survived if they had been able to get out of their cars and sit or lie next to them. All the crushed cars had voids 3 feet high next to them, except for the cars that had columns fall directly across them.
 10. I discovered, while crawling inside of collapsed newspaper offices and other offices with a lot of paper, that paper does not compact.
- Large voids are found surrounding stacks of paper.
- In 1996 we made a film, which proved my survival methodology to be correct Turkish Federal Government, City of Istanbul, University of Istanbul Case Productions and ARTI cooperated to film this practical, scientific test. We collapsed a school and a home with 20 mannequins inside. Ten mannequins did 'duck and cover', and ten mannequins I used in my 'triangle of life' survival method. After the simulated earthquake collapse we crawled through the rubble and entered the building to film and document the results.
- The film in which I practised my survival techniques under directly observable scientific conditions revalant to building collapse, showed there would have been zero percent survival for those doing duck and cover.
- There would likely have been 100 per cent survivability for people using my method of the Trangle of life.
- This film has been seen by millions of viewers on television in Turkey and the rest of Europe and it was seen in the USA, Canada and Latin America on the TV program (Real TV)

Swami Desikan

Vanshaj's

Go not to the temple to put flowers upon the feet of God,
First fill your own house with the Fragrance of love..

Go not to the temple to light candles before the altar of God,
First remove the darkness of sin from your heart..

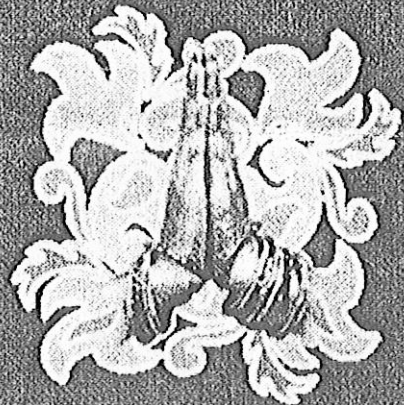
Go not to the temple to bow down your head in prayer
First learn to bow in humility before your fellowmen..

Go not to the temple to pray on bended knees,

First bend down to lift someone who is down-trodden..

Go not to the temple to ask for forgiveness for your sins,

First forgive from your heart those who have sinned against you.

ආදරය විසින් ද?

(ඔස්ට්‍රේලියාවේ බ්‍රිස්බේන් නගරයේ 250 වී
ජයන්ත විරසේකර
විසින් වචන ලදී)

මම හිරු අධිශස සාගර වෙරළේ
අතැතිලි පටල ආදර පෙම් බස
තුරුලට ලන්වී ආදර සුසුමන්
මහමේ භාටක කොතරම් මනරම්

පෙම්බස දොඩමින් තුරුලට එන්නේ
උකුළු මුකුළු පා සිත සනසන්නේ
ගතනේ සරනා සියතුන් වන්නේ
තුරුනු වියේ පෙම විසිතුරු වන්නේ

වියකුනු සම රැලි වැටිලා ඇත්තේ
දිමුතු දසන් පෙල මුව තුල නැත්තේ
තුරුනු ගතේ සවි බල ඇද නැත්තේ
ආලය පමණක් සුරැකී ඇත්තේ

පාලව තනිකම කිරුලු පලන්දා
ලෝකය සොයමින් දරුවන් ගිය දා
කැපුල්ල ආදරේ සිහින දකින දා
ආලය පමණක් සුරැකිය සැම දා

GIVEN BELOW ARE THE ANSWERS. SELECT THE CORRECT ANSWER AND WRITE IN AGAINST THE QUESTION

Questions	Answer	
1. Doctor's "listening" Instrument	Chart
2. Magnifies tiny objects	Barometer
3. Give direction	Plumb line
4. A Sailor's map	Microscope
5. Forecasts the weather	Spirit Level
6. Tells if a thing is horizontal	Compass
7. Tells if a thing is vertical	Stethoscope
8. Attracts iron	Magnet
9. Measures heat and cold	Microphone
10. Picks up sound for sending out again	Thermometer

Test your "Graphy" Knowledge

Questions	Answer	Answers
1. Bibliography	Stones
2. Cartography	Flowers
3. Anthography	Earth
4. Geography	People
5. Ethnography	Books
6. Hydrography	Water
7. Orography	Sound
8. Choreography	Maps
9. Phonography	Dancing
10. Lithography	Mountain

Below are the names of Animals and Birds and the Sounds they make - Match the pairs.

Questions	Answer	Answers
1. Dogs	Bray
2. Cats	Neigh
3. Elephants	Roar
4. Horses	Grunt
5. Donkeys	Trumpet
6. Lions	Mew
7. Pigs	Bark
8. Owls	Sing
9. Magpies	Hoot
10. Nightingales	Chatter

**වයසින් සියවසකුත්
එකක් සපිරූ
එච්. ඊ. ගුනවර්ධන
මහතා**

ඒප සාමාජික සාමාජිකාවන් බොහෝ දෙනෙකු නොදන්නා කෙනෙකු ගැනයි අද මා ඔබට කියන්නේ. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ඔහු හැඳින්වූයේ එච්. ඊ. ගුනවර්ධන නමිනුයි. උප්පත්ත සහතිකයේ ඔහුගේ නම ලියා තිබුණේ හෙට්ටිආච්චි එලියට් ගුනවර්ධන කියලයි.

මේ ගුනවර්ධන තවමත් අප අතර ජීවත්වන අපගේ පැරණිම බැංකු සේවකයෙක්. අදට ඔහුගේ වයස අවුරුදු 101 ක්. ඔහු උපන්නේ 1911 පෙබරවාරි 28 වෙනිදා යි.

ඔහු මුලින්ම සේවය බැඳුණේ එවකට පැවති විනිමය පාලන දෙපාර්තමේන්තුවෙයි. ඔහු සේවයට බැඳුණු දිනය තමයි 1948 ජූනි 1 වන දා. එදා ඉඳලා 1952 නොවැම්බර් 30 දක්වා ඔහු එහි සේවය කළා.

ඔහු බැංකු සේවාවට බඳවා ගත්තේ 1952 දෙසැම්බර් 1 වනදා තමයි. ඔහුගේ මහ බැංකු අංකය වුණේ 30. ඔබටත් මටත් හිතාගන්න පුළුවන් නේද ඔහු කොයිතරම් ජ්‍යෙෂ්ඨයෙක් ද කියලා.

1971 පෙබරවාරි 28 වනදා ඔහු වයස 60 සම්පූර්ණ කර මහ බැංකු සේවාවෙන් විශ්‍රාම ගත්තා.

ඔහුගේ භාර්යාවගේ නම පතිරවසම් මාදුගොඩගේ රොස්ලින්. ඔහුට එක දරුවෙක්, දුවෙක් ඉන්නවා. ඇගේ නම හෙට්ටිආච්චි ගිල්සි ගුනවර්ධන යි.

මේ අපගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ බැංකු සේවකයා පදිංචිව ඉන්නේ හික්කඩුවේ, හෙට්ටිගොඩ, අංක 47/2 දරන ගෙදරයි.

කොහොම නමුත් ඔහු ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු විශ්‍රාමික සංගමයේ සාමාජිකයෙක් නම් නොවේ.

**From the anecdotes of
Rev. Ajan Brahmavanso**

Rev. Ajan Brahmavanso is well-known as an erudite Buddhist priest in the Western Australia. Not only for his wisdom but for his easy going ways too he is loved by Buddhists as well as others who profess other religions. Sometimes he is invited to attend other religious ceremonies too. It shows how Ajan Brahm's rapport with people of all walks of life is. One day it was heard that a non-Mushlim had flushed down a copy of the Holy quaren, in a toilet. This was very much discussed in the

locality. During this time a news reportes visited Ajan Brahmavanso. With all due respect, the reporter put forward a question to the "Maha Thero". "Rev. sir, suppose somebody flushes down a toilet one of your holy books, what would you do ?" Ajan Brahmavanso, without batting an eye-hid said "I would immediately call a plumber, because I have to use that toilet again" The Thero further continued, 'my friend, but never would I allow

someone to flush down Buddhism a toilet or anywhere for that matter. Buddhism is tolerance, loving kindness, compassion, forgiveness etc." "Now we all know what happened to Bamian statues, and who caused the damage. But was there any blood shed? No blood has been spilt for the sake of Buddhism." "The holy scriptures, statues, shrines and other things are containers of Buddhism. They are in no way the contents. People make a grave mistake by treating containers as contents. Regarding such events we should never retaliate but forgive the wrongdoers" *A Pensioner*

මා) ඔබට කියන්න යන්නෙ දැනට අප අතරේ ජීවත් වන වෛද්‍යවරයකු පිළිබඳවයි. මේ වෛද්‍යවරයා දක්ෂ අක්ෂි වෛද්‍යවරයෙක්. වඩා ලිහිල් වචනයෙන් කියනවා නම් ඇස් දොස්තර මහත්මයෙක්. මේ දොස්තර මහතා 'මහත්මයෙක්' කියන වචනයෙන්ම හඳුන්වන්න පුළුවන්.

ඔහු පිළිබඳව මා සමඟ කීවේ ඔහුගේ අසල්වැසි කාන්තාවක වන මගේ විස්වාසවන්ත මිතුරියක් තමයි.

අප රටේ යුද ගිහිදැල් ඇවිලුණු කාලයේ මේ දොස්තර මහතා වෙනත් දොස්තර මහත්වරුන් එක්ක මායිම් ගම්මානවලට ගිහිල්ලා දහස් ගණන් ඇස් රෝගීන්ව සුවපත් කළා. ඒ කිසි මිළ මුදලක් අය නොකර තම කැමැත්තෙන්මයි.

නමුත් එක්තරා අවාසනාවන්ත සිද්ධියකට මුහුණ දෙන්න ඔහුට සිද්ධවුණා. ඒ ඔහු විසින් කරන ලද ශල්‍ය කර්මයකින් එක් දරුවෙකු සදහටම ආබාධිත තත්වයට පත්වීමයි.

මේ දොස්තර මහතාගේ සමීප අය කියන අන්දමට මෙසේ වූයේ ඔහුගේ වරදකින් නොව එම දරුවා නිර්වින්දනයට පත් කළ පක්ෂයේ අත් වැරද්දක් නිසා බවයි. එවැනි අවස්ථා ඊට පෙර ද සිදුවී ඇති බවට කටකතා ද තිබෙනවා.

කෙසේ හෝ මේ වරදට වරදකරු බව නිගමනය වූ ඉහත කී දොස්තර මහතා තමන්ගේ අත වරදක් නැති බව කීමට ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. ඔහු එසේ කළා නම් වෙනත්

තැනැත්තෙකු වරදකරු බව හෙළිවී ඔහුට දඬුවම් විදීමට සිදුවීම ඊට හේතුවයි. එම නිසා පෙර කී දොස්තර මහතා නිහඬව තමා වෙත පැවරුණු දඬුවමට යටත් වුණා.

මේ සිද්ධියෙන් පසුව මගේ මිතුරියට මෙම දොස්තර

මහතාගේ පුතා හමුවී තිබෙනවා. ඔහු මගේ මිතුරියට කියා ඇත්තේ මෙහෙමයි, "නැන්දේ, අපේ තාත්තාට කාටවත් වට්ටවන්න බෑ. ඒ තාත්තාට තරහ යන්නෙ නැති හින්දයි".

මේ දොස්තර මහතා පිළිබඳව රසවත් කථාවක් ඔබට කියන්නයි මා ඉහත විස්තරය කීවේ.

කලකට පෙර මේ දොස්තර මහතා ඇළිතින් මෝටර් රථයක් මිල දී ගත්තා. ඔහුට උචමනා කළා එක්තරා හිමි නමක් සමඟ මේ මෝටර් රථයෙන් ඉස්ඉස්සෙල්ලාම ගමනක් යන්න. ඔහු එකී හිමිනමගේ පන්සල වෙත ගොස් පාර අයිනේ තම ඇළිත්ම ඇළිත් මෝටර් රථය නවතා තබා පන්සලට ගියා.

මද වේලාවකින් ලොකු සද්දයක් ඇහුණා. ඔහු පන්සලෙන් එලියට ඇවිත් බලන විට කණගාටුදායක සිදුවීමක් වෙලා තිබුණා. ඔහුගේ

මෝටර් රථය පිටුපස ලොරියක් නවතා තිබුණා. වේගයෙන් ආ තවත් රථයක් ලොරිය හා ගැටී ඉදිරියට විත් ඔහුගේ මෝටර් රථය හා ගැටී ඊට විශාල වශයෙන් අලාභ හානි සිදුකර තිබුණා.

දොස්තර මහතා මෙහි දී කටයුතු කළේ පුදුමාකාර විදිහකටයි. ඔහු කිසිවකුගේ වරදක් දකින්නෙ නැතුව බලාගෙන සිටියා.

වට්ට ම නි ස් සු න' රොක්වෙලා දැන් එතැන මහා කලබලයක්. පන්සලේ හාමුදුරුවොත් එලියට ඇවිත් වරදකරුවාට දොස් තබමින් කෑ ගහන්න වුණා.

දොස්තර මහත්මයා හාමුදුරුවෝ නිහඬ කරන්න උත්සාහ කළා. "හාමුදුරුවනේ අපි මේ යකඩ කැලි ගොඩක් ගැන නේ කරදර වෙන්නෙ. මේ කැලි ටික එකතු කරගෙන අපි ඒකට කාරෙකක්ය කියලා ඒකට ඇලීමක් ඇති කරගත්ත එක නේ වැරද්ද. මේ කැලි ටික වෙන් කළොත් කෝ කාර් එකක්?"

ඒත් හාමුදුරුවන්ගේ නොසන්සුන්කම අඩු වුණේ නැහැ. "කෝ මේ මහත්තයත් එක්ක මුකුත්ම කරන්න බෑ" කියලා හාමුදුරුවෝ කීවා.

"හාමුදුරුවෝ කරදර වෙන්න එපා, මම ඉන්ජුචරන්ස් එකත් එක්ක ඒක බේරගන්නම් කියලා දොස්තර මහත්තයා හාමුදුරුවන්ගෙ හිත හිච්චා.

මේ වගේ මොනවා හරි ඇබැද්දියක් වුණහම තරහ ගන්නෙ නැතුව අපටත් මේ දොස්තර මහත්තයා වගේ ඉන්න පුළුවන් නම් කොයි තරම් නම් අගේ ද?

පද්මා ශ්‍රී සේකර

ඔබ මේ ආරංචිය පතුරුවා තවත් ජීවිතයක් බේරා ගන්න.

මෑතකදී ජපානයේ සහ බුරුමයේ හටගත් භූමි කම්පා ගැන කියවූ මම මෙලෙස ඔබ දැනුවත් කිරීමට සිතුවෙමි. අපේ රටේද භූමි කම්පාවක් ඇති නොවෙතැයි අපට ස්ථීර වශයෙන් කිව නොහැකිය. ඇරත් මෙම ලිපිය කියවන ඔබට වෙන රටකදී වුවද මෙයින් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නට පුළුවන.

අප සාමාන්‍යයෙන් අසා ඇත්තේ භූමි කම්පාවකදී මේසයක් යටට හෝ උළුවස්සක් යටට වී සිටියහොත් ජීවිතය බේරා ගැනීමට ඇති ඉඩකඩ වැඩි බවයි. එනමුදු නූතන අත් දැකීම් අනුව සොයා ගෙන ඇත්තේ ඒ දෙකින්ම වන හානිය වැඩි බවයි. 1985 මෙක්සිකෝ නගරයේ ඇති වූ භූමි කම්පාවේදී සිය පාසලේ 'ඩෙස්ක්' යටට රිංගා ගත් ළමයින් සෑම දෙනාම පාහේ මිය ගොස් තිබුණේ ඉහළින් වූ වහලය කඩා වැටීමේදී ඩෙස්ක් වලට වස්ප වීමෙනි. එහිසා පහත දැක්වෙන කරුණු මතක තබා ගැනීම වටී.

- 01. භූමි කම්පාවකදී කිසිවක් යටට රිංගා සිටීම සුදුසු නැත. ඔබ ඉන්නේ මේසයක් යටතමී ඔබ මේසයට වස්ප වී මිය යා හැකිය. ඔබ ඉන්නේ උළුවස්සක් යට නම් උළුවස්ස පැද්දීම නිසා ඔබට අනතුරු සිදු විය හැකිය.
- 02. භූමි කම්පාවක් සිදුවන විට මේසයක්, අල්මාරයක්, මෝටර් රථයක් වැනි දේවල් තද වී (සම්ප්‍රේෂණය) වී අසල යම්කිසි ඉඩ ප්‍රමාණයක් ඇති වෙයි. එවැනි අවස්ථාවක ඒවා යට නොව වී අසල සිටීමෙන් ඔබට වන හානිය අඩු කර ගත හැක.
- 03. භූමි කම්පා අවස්ථාවකදී ඉවත යා නොහැකි නම් ඔබගේ සිරුර පුළුවන් තරම් වකුටු කර

ගෙන වැතිර සිටින්න. එවිට ඔබට අවශ්‍ය වන්නේ සුළු ඉඩ ප්‍රමාණයකි.

- 04. භූමි කම්පා අවස්ථාවක ඔබ ගොඩනැගිල්ලක සිටී නම් හැකි නම් ඉන් එළියට වීන් ගොඩනැගිල්ලේ එළියේ බිත්තියට සමීපව ඉන්න. ගොඩනැගිල්ල කඩා වැටීමේ අවදානම ඇතිනම් ඔබට ඉවතට දිව යෑමේ වැඩි ඉඩ කඩක් ඉන් ලැබේ.
- 05. ඔබ භූමි කම්පා අවස්ථාවක ඉන්නේ මෝටර් රථයක නම් වහාම ඉන් බැස වී අසල පෙර කී අන්දමට බිම වැතිරෙන්න.
- 06. භූමි කම්පා අවස්ථාවක ඔබ ඉන්නේ ගොඩනැගිල්ලක පඩි පෙළෙහි නම් වහාම ඉන් ඉවත් වෙන්න. ගොඩනැගිල්ල පැද්දෙන්නට කලින් වේගයෙන් පඩිපෙළ පැද්දෙන බව මතක තබා ගන්න. පඩිපෙළ වී මොහොතේ නොසෙල්වී තිබුණද එයට ගොඩවෙන මිනිසුන් ගණන වැඩි වීම නිසා එය කඩා වැටීමට ඉඩ ඇත.

මෙම තොරතුරු උපුටා ගනු ලැබුවේ භූමි කම්පාවලදී බෙහෙවින් අත් දැකීම් ලැබූ භූමි කම්පා අනතුරුවලින් බේරා ගැනීමේ හා අනතුරු පිළිබඳ කළමනාකරණ කණ්ඩායමේ (ඇමරිකාවේ) නායක "Doug Copp" නම් මහතා අන්තර් ජාලයට සැපයූ ලිපියකිනි.

විශ්‍රාමිකයෙකු විසිනි

ඛබව ස්තූතියි....

'සැඳෑව' සංස්කරණය කිරීමේ කටයුත්ත පසුගිය වසර තුළ මට බාර ගන්නට සිදුවුණා. මෙය සාර්ථක කර ගැනීමට මට බොහෝ සාමාජික සාමාජිකාවන්ගෙන් නොමසුරු සහායක් ලැබුණා. ඇත්තෙන්ම ඔබලාගේ සහයෝගය නොතිබෙන්නට සැඳෑවක් එළි දකින්නේ නැහැ.

ඇතැම් අවස්ථාවක සැඳෑවට ලැබුණු ලිපි පළ කිරීම පිළිබඳව දෙවරක් හිතන්න සිද්ධවුණා. එම ලිපිවලින් කිසිවෙකුගේ හෝ සිත් රිදීමක් වන බව යන්නමින් හෝ හැඟුණ අවස්ථාවල අපි ඒ ලිපි පළ කළේ නැහැ. එක් සාමාජිකයකුගේ ලිපි දෙකකට වඩා පළ කළේ නැහැ. ඒ අනෙක් අයටත් අවස්ථාව දෙන්න ඕන නිසයි. අපට සිදුවුණා, සැඳෑවේ පිටු ගණන 28 කට සීමා කරන්න. ඊට හේතු වුණේ ඊට වැඩි වුවා නම් බර ප්‍රාණයට අනුව තැපැල් ගාස්තු දෙගුණයක් ගෙවීමට සිදුවීමයි.

සැඳෑවට දායකවීම පිළිබඳව ඔබ සැමටත් සැඳෑව කියවා අප වෙත සතුට පළ කළ ඔබ හැමටත් අපි හද පත්ලෙන්ම ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

ඉදිරි වර්ෂවලදීත් අළුතින් පත්වන සැඳෑව සංස්කාරකයන්ට ඔබගේ නොමසුරු සහයෝගය ලබා දෙන්නැයි අප ඔබ සැමගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කණගාටුවට කරුණක් නම් අපගේ ද්‍රවිඩ සහෝදර සහෝදරියන් සැඳෑව ගැන උනන්දුවක් නොදක්වීමයි. 'සැඳෑවට' ලිපි සැපයූ එකම ද්‍රවිඩ සහෝදරිය ලීලා මෝහනසුන්දරම් මිය පමණකි. ඒ සඳහා අපි ඇයට ස්තූතිවන්ත වෙමු. මේ නිසා ද්‍රවිඩ සහෝදර සහෝදරියන්ගෙන් අප ඉල්ලා සිටින්නේ සැඳෑව ගැන උනන්දු වී ලිපි සැපයීමට තරම් කාරුණික වන ලෙසටය.

පද්මා ගුණසේකර සංස්කාරක,
විධායක කමිටුව වෙනුවට

Thank you....

Editing of the 'Sandawa' during the year 2010 - 2011 was assigned to me, A good number of members contributed by providing with various articles including memories of the past, history of the Central Bank, poems etc. In fact our members were very glad to have read a different kind of Sandawa. Most of the members who read it commended us. If not for your co-operation, there would have been no 'Sandawa'.

On certain occasions, we had to think twice before publishing one or two articles. It was our policy not to publish anything which caused hard feelings in anybody. Therefore we had to refrain from publishing certain articles. Accordingly we tender our apologies to anyone who sent in his or her article and did not get it published.

Also there were some members who sent quite a few articles. We are sorry to say that we had to limit Sandawa to 28 pages due to high cost of postage. If the pages exceeded 28 in number we had to pay twice the cost. Therefore please bear with us for not publishing all the articles sent.

We are indeed thankful to all of you who contributed articles and specially to those who read 'Sandawa' with interest and commended us for the changes we made.

We humbly entreat you to co-operate with the future editors of Sandawa by contributing many more articles.

We also regret to state that not even a handful of our Tamil members contributed to Sandawa. Ms. Leela Mohanasundaram was the one and only Tamil member who contributed for which we are thankful to her. So we earnestly appeal to our Tamil brothers and sisters to take an interest in this regard.

Padma Gunasekera - Editor
for and an behalf of the Committee

සුදන් ජයසූරිය කලාකරුවාණෙනි ...!

ලෙන්ගතු සොයුරුදුම් පෑ
 සුමියුරු මතක දිගහැරී
 පිරිපුන් මිනිස් ගුණ පිරි
 ඉක්මන් ගමන් ගියෙ ඇයි දී

හිතවතාණෙනි
 රසවතාණෙනි
 සොහොයුරාණෙනි
 විශෝ ගිනි

“ස්පාටකස්” කලිගියුලා
 “රදී කාසි” වැසි වැස්සා
 මනහර රැඟුම් පෑවා රගමඩල
 සිත්මල් පිබිදුනා කාගෙන් හිතට

තිරය කරා
 දෝතපුරා
 අරා
 හොරා

සුන්දර සිනාවක් මුවගට
 සොහොයුරු “සුදන්” පෑ දස්කම්
 ඔබ අප’තර තවත් නැති බව
 කඳුළුක සිතලක් දැනුනා

නඟාගෙන
 එළා දින
 කියාගෙන
 ගලා යන

ලතා දයාවංශ

සිත යන අත

රන් කහවනු වැස්සක් වැහැලා
 මිනිසා ඇතිදිනවා ඇතිදිනවා
 හිමක් නැතිව ඇතිදින්නේ
 නොසන්සිදෙන තණ්හාවේ

රන් මිණි මුතු ගොඩ ගහගෙන
 බොලර් පවුම් පොදි බැඳගෙන
 දුගතිගට ද මේ යන්නේ
 සිතුවේ නැද්ද මහතුවේ

අත රැඳී දේ හැර යනවා
 සිත රැඳී දේ ගෙන යනවා
 දෙසන සදහම් දෙවේලේ
 ඇසුවේ නැද්ද මිනිසුන්

සුභදා ජයසිංහ

මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයන්ගේ
 සංගමය
 2011 මාර්තු

ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ අඛණ්ඩතාවය

වෙබ් අඩවිය : www.sendewa.com විද්‍යුත් ලිපිනය : info@cbpa.com

අංක QD/107/News/2011 යටතේ ශ්‍රී ලංකා තැපැල් දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කරන ලදී.

රාජගිරිය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර මාවත, අංක 58 දරණ ස්ථානයේ පිහිටි
 ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රණය කරන ලදුව
 ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමය විසින් නිකුත් කරන ලදී.